

Таким чином, я хочу підсумувати, що необхідно внести в чинну редакцію ст. 138 КК зміни такого змісту:

а) у диспозиції зазначити, що відповідальність за незаконну лікувальну діяльність настає за умови, якщо вона спричинила смерть пацієнта, або інші тяжкі наслідки для його здоров'я;

б) підвищити максимальну межу санкції за цей злочин, зазначивши, що незаконна лікувальна діяльність карається «... позбавленням волі на строк до п'яти років».

Список використаної літератури

1. Кримінальний кодекс України [Текст]: Закон України від 05.04.2001, зі змінами від 21.12.2016 // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25-26. – Ст. 131.
2. Байда А. А. К проблеме объекта незаконной лечебной деятельности (ст.138 УК Украины) [Текст] / А. А. Байда // Проблеми законності: наук. зб. / Відп. ред. В. Я. Тацій. – Харків: Нац. юрид. акад. України, 2005 – Вип. 75. – 212 с.
3. Відповідальність за незаконну лікувальну діяльність за КК України (аналіз складу злочину, питання кваліфікації) [Текст]: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 «Кримінальне право та криминологія; кримінально-виконавче право» / А. О. Байда. – Х.: Б. в., 2006. – 244 с.
4. Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України [Текст] / під ред. П. П. Андрушка, В. Г. Гончаренка, Є. В. Фесенка. – [2-ге вид., перероб. та доп.] – К.: Дакор, 2008. – 1428 с.

М. О. Мироненко

студ. II курсу

спеціальність «Правознавство»

Науковий керівник: к.ю.н., доц. Т. О. Павлова

ОСНОВНІ КОНЦЕПЦІЇ ЩОДО РОЗУМІННЯ ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ ЗАХОДІВ КРИМІНАЛЬНО- ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ

Інститут кримінальної відповідальності юридичних осіб успішно функціонує в зарубіжних країнах, головним чином, на англо-американському правовому просторі [1, с. 125]. Із розвитком соціально-економічних відносин стала стрімко зростати кількість злочинів з боку юридичних осіб, з'являється якісно новий вид злочинності – «корпоративна злочинність», що породжує дискусії щодо кримінально-правового статусу юридичних осіб і в нашій країні.

На сьогоднішній день існує три основні концепції щодо розуміння правової природи заходів кримінально-правового характеру, які застосовуються до юридичних осіб:

1. Концепція «заходи кримінально-правового характеру, що застосовуються до юридичних осіб, є проявом (формою) кримінальної відповідальності». Ця концепція визначає юридичну особу як самостійний суб'єкт злочину, яка в певних випадках підлягає кримінальній відповідальності. Таку модель також називають традиційною конструкцією кримінальної відповідальності юридичних осіб. Прихильниками цієї моделі є такі науковці як І. І. Митрофанов [2, с. 126], М. І. Панов [3], А. С. Нерсесян [4, с. 181].

2. Концепція «заходи кримінально-правового характеру, що застосовуються до юридичних осіб, не є проявом (формою) кримінальної відповідальності». Згідно із такою концепцією юридична особа не визнається суб'єктом злочину, але до неї можуть бути застосовані різноманітні заходи кримінально-правового характеру. Цю концепцію підтримують більшість українських вчених, серед яких Т. О. Гончар (Т. О. Павлова) [5, с. 79], Н. А. Орловська [6, с. 128–129], А. М. Ященко [7, с. 216–218] та ін. Цю модель, на нашу думку, підтримує і український законодавець, який у ст. 18 КК України суб'єктом злочину визнає лише фізичну осудну особу, яка вчинила злочин у віці, відповідно до якого настає кримінальна відповідальність (ч. 1 ст. 18) [8].

3. Квазікримінальна концепція, яка пов'язана з притягненням юридичної особи до специфічної адміністративної відповідальності. Цю модель підтримує професор П.Л.Фріс. Вчений зазначає, що перелік заходів кримінально-правового впливу на юридичну особу, передбачений в ст. 96⁶ КК України, має бути доповнений: призупиненням (повним) діяльності юридичної особи на відповідний строк; призупиненням (частковим, щодо окремих видів діяльності) на відповідний строк, а передбачена п. 2 цієї статті конфіскація майна повинна визначатись як повна і часткова [9, с. 152–156].

Таким чином, всі три концепції мають право на існування, хоч тема кримінальної відповідальності юридичних осіб і залишається не до кінця розробленою у доктрині кримінального права. Законодавець, прагнучи виконати взяті Україною міжнародно-правові зобов'язання, одночасно із слідуванням традиціям кримінального права, звертається до другої моделі, і не дуже послідовно її реалізує. Наприклад, у Кримінальному кодексі України використовується

ся поняття «заходи кримінально-правового характеру», та навіть не вказано, що слід розуміти під цим поняттям; підстави застосування заходів кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб заходяться в об'єктивно-суб'єктивній площині; деякі види заходів кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб дублюють назву кримінальних покарань тощо. Така непослідовність законодавця призвела до того, що судова практика щодо застосування заходів кримінально-правового характеру відносно юридичних осіб фактично відсутня.

Список використаної літератури

1. Орловська Н. Про модель кримінально-правового впливу на юридичну особу [Текст] / Н. Орловська // Юридичний вісник. – 2014. – № 2. – С. 125–130.
2. Митрофанов І. І. Засоби кримінально-правового впливу на юридичних осіб [Текст] / І. І. Митрофанов // Вісник Південного регіонального центру Національної академії правових наук України. – 2014. – № 2. – С. 126–134.
3. Панов М. І. Заходи кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб як новела у кримінальному законодавстві України [Електронний ресурс] / М. І. Панов, Є. О. Харитонов // Вісник Асоціації кримінального права України. — 2014. – № 2(3) – С. 44–55. – Режим доступу: http://nauka.jur-academy.kharkov.ua/download/visnik_yg/3/4.pdf. – Назва з екрана.
4. Нерсисян А. С. Заходи кримінально-правового характеру щодо юридичної особи: аналіз нового законопроекту / А. С. Нерсисян // Вісник Вищої ради юстиції. – 2013. – № 2. – С. 181–192. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vvru_2013_2_19.pdf. – Назва з екрану.
5. Гончар Т. О. Заходи кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб за чинним кримінальним кодексом України / Т. О. Гончар // Правова держава. – 2014. – № 17. – С. 76–80.
6. Орловська Н. Про модель кримінально-правового впливу на юридичну особу / Н. Орловська // Юридичний вісник. – 2014. – № 2. – С. 125–130.
7. Яценко А. М. Деякі міркування щодо форм реалізації кримінальної відповідальності та інших заходів кримінально-правового характеру [Текст] / А. М. Яценко // Вісник кримінологічної асоціації України. – 2015. – № 1(9). – С. 212–223.
8. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2341-14/page3>. – Назва з екрану.
9. Фріс П. Л. Допитання про кримінальну відповідальність юридичної особи [Текст] / П. Л. Фріс // Юридичний вісник. – 2015. – № 2(35). – С. 152–156.